Dosarul nr. 2i-56-1/18 (2-19111526-12-2i-05102025-1)

H O T Ă R Â R E
În numele legii

23 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Central
În componența completului:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guțan Vitalie
grefierul Boclinca Gabriela

examinând în ședință publică cererea lichidatorului Cuculescu Corneliu privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Imobil Stil Construct” în persoana pârâților Popescu Rodica și Cadîn Vitalie,

A CONSTATAT:

La 05.10.2020, administratorul insolvabilității SRL ”Imobil Stil Construct”, Cuculescu Corneliu a înaintat cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere a debitorului în persoana pârâtei Popescu Rodica.

În motivarea cererii, administratorul insolvabilității a invocat că, în fapt, creditorul SRL ”Angen-Plus” a înaintat Curţii de Apel Chişinău cererea introductivă prin care a solicitat intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa SRL ”Imobil Stil Construct”, din cauza incapacităţii de plată a acesteia.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 22 iunie 2017, a fost admisă spre examinare cererea introductivă. Conform încheierii nominalizate, în calitate de administrator provizoriu al întreprinderii SRL ”Imobil Stil Construct” a fost desemnat Corneliu Cuculescu, deţinătorul autorizaţiei nr. 27 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiţiei RM. De asemenea, prin încheierea nominalizată instanţa a dispus instituirea perioadei de observaţie a debitorului şi aplicarea măsurilor de asigurare.

La data de 05 octombrie 2017, Curtea de Apel Chişinău a emis hotărârea judecătorească prin care a admis cererea introductivă depusă de creditorul SRL ”Angen-Plus”, a constatat insolvabilitatea debitorului şi a intentat procesul de insolvabilitate cu dispunerea iniţierea procedurii de insolvabilitate faţă de SRL ”Imobil Stil Construct”.

Urmare a şedinţelor de validare a creanţelor creditorilor, la moment mărimea creanţelor validate constituie suma de 726 177,01 lei.

Susține că debitorul SRL ”Imobil Stil Construct” nu dispune de bunuri sau mijloace financiare pentru a acoperi creanţele validate precum şi cheltuielile procesului de insolvabilitate.

Potrivit răspunsului oferit de Agenţia Servicii Publice a RM, Departamentul înregistrare şi licenţiere a unităţilor de drept, în calitate de contabil, administrator şi unic fondator figurează Popescu Rodica Gheorghii.

Atrage atenţia instanţei de insolvabilitate că cet. Popescu Rodica Gheorghii nu s-a prezentat nici la o şedinţă din cele care s-au petrecut până la momentul de faţă. Aşa cum cet. Popescu Rodica a neglijat şi nu a manifestat nici o atitudine faţă de şedinţele în cadrul procesului de insolvabilitate, se subînţelege că în cadrul desfăşurării activităţii de administrator a SRL ”Imobil Stil Construct”, acesta avea aceeaşi atitudine de indiferenţă totală faţă de activitatea pe care o desfăşura şi faţă de creditorii companiei, manifestând neglijenţă totală, iar în unele cazuri chiar şi intenţionat acumulând datorii pentru întreprindere.

Indică Cuculescu Corneliu că analizând starea de fapt la momentul de faţă, constată cu certitudine că starea de insolvabilitate a SRL ”Imobil Stil Construct” se datorează anume comportamentului şi gestionării defectuoase din partea administratorului Popescu Rodica Gheorghii, care a încălcat obligaţia legală de a gestiona societatea astfel încât scopurile pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient, nu a ţinut contabilitatea în modul prevăzut de lege, nu a dat dovadă de diligenţă şi loialitate şi cel mai important la survenirea indiciilor de insolvabilitate nu a depus cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate.

Afirmă că în fapt, SRL ”Imobil Stil Construct” la data de 30 martie 2016, a recepționat de la SA ”Supraten” marfa în mărime de 4 463,00 lei, fapt confirmat în baza facturii fiscale SP0424631 din 30.03.2016. Factura fiscală nominalizată nu a fost achitată de către debitorul SRL ”Imobil Stil Construct”.

Debitorul înregistrând în contabilitate deja datorii în mărime de 4 463,00 lei, ulterior, la data de 11 iulie 2016, încheie cu creditorul SRL ”Angen-Plus” un contract de livrare nr. 1808.

Potrivit contractului, SRL ”Angen-Plus” s-a obligat să livreze marfa, iar debitorul potrivit pct. 4.3. al Contractului s-a obligat să o achite integral în termen de 25 de zile lucrătoare.

Prin urmare, debitorul a primit următoarea marfa, după cum urmează: 1. Factura fiscală nr. JV8643234 din 12.07.2016 în sumă de 29 146,80 lei, scadentă 16 august 2016; 2. Factura fiscală nr. JV8643271 din 23.07.2016 în sumă de 30 064,08 lei, scadentă la 26 august 2016; 3. Factura fiscală nr. JV8643312 din 05.08.2016 în sumă de 15 720,00 lei, scadentă la 09 septembrie 2016; 4. Factura fiscală nr. JV8643316 din 06.08.2016 în sumă de 30 064,08 lei, scadentă la 12 septembrie 2016; 5. Factura fiscală nr. JV8643348 din 16.08.2016 în sumă de 37 580,10 lei, scadentă la 20 septembrie 2016; 6. Factura fiscală nr. JV8643362 din 19.08.2016 în sumă de 37 580,10 lei, scadentă la 23 septembrie 2016; 7. Factura fiscală nr. JV8643501 din 26.09.2016 în sumă de 28 688,16 lei, scadentă la 28 octombrie 2016.

În total, debitorului i-a fost livrată marfa în sumă de 208 843,32 lei, dintre care debitorul a achitat doar 15 000,00 lei la data de 04 august 2016.

La data depunerii cererii de admitere a creanţelor, debitorul înregistra faţă de creditor o datorie în mărime de 193 843,32 lei.

În continuare atrage atenţia asupra faptului că, debitorul înregistrând datorii la SA ”Supraten” şi SRL ”Angen-Plus”, continua să activeze şi să acumuleze datorii substanţiale.

La data de 24 martie 2016, debitorul semnează cu creditorul SRL ”Alionexagro” contractul de vânzare-cumpărare nr. 0216/13, iar potrivit pct. 12.1 al Contractului, achitarea urma a fi făcută de către cumpărător în ziua recepţiei mărfii.

Astfel, la data de 26 martie 2016, cumpărătorului îi este livrată marfa în sumă de 149 175,00 lei, potrivit facturii fiscale nr. AAA0004585. Din considerent că debitorul nu a achitat datoria faţă de SRL ”Alionexagro”, la data de 30 iunie 2016 a fost întocmit Graficul rambursării datoriilor, potrivit căruia debitorul urma să achite 49 175,00 lei până la data de 01 iulie 2016; 50 000,00 lei până la data de 08 iulie 2016; 50 000,00 lei până la data de 15 iulie 2016.

Din datoria totală de 149 175,00 lei, debitorul a achitat doar 10 000,00 lei la data de 04 august 2016. Din motiv că debitorul aşa şi nu a achitat datoria integral, la data de 17 ianuarie 2017, a fost emisă hotărârea arbitrală prin care s-a dispus încasarea din contul debitorului SRL ”Imobil Stil Construct” în beneficiul SRL ”Alionexagro” a datoriei de 139 175,00 lei, dobânda de întârziere - 16 504,50 lei, penalitatea contractuală 139 175,00 lei, cheltuielile de asistenţă juridică - 10 000,00 lei şi cheltuielile de arbitraj 4 422,81 lei, în total 309 277,31 lei.

Prin urmare, datoria debitorului faţă de creditorul SRL ”Alionexagro” la data de 26.03.2016 a crescut de la 149 175,00 lei la 309 175,00 lei, din considerent că nu a fost achitată.

Pe lângă faptul că debitorul înregistra datorii de bază faţă de SA ”Supraten” - 4 463,00 lei, SRL ”Angen-Plus” - 193 843,32 lei, SRL ”Alionexagro” - 139 175,00 lei, debitorul şi în continuare a acumulat datorii.

Astfel, la data de 08.08.2016, debitorul a primit marfa de la SRL ”Ianatec” în mărime totală de 32 800,00 lei în baza facturilor fiscale FB8579358 şi FB 8579359.

Necătând la toate, debitorul a înregistrat şi datorii faţă de personal.

La data de 27 octombrie 2017 a fost emisă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus încasarea de la SRL ”Imobil Stil Construct” în beneficiul lui Calestru Ion a datoriei salariale în mărime de 35 000,00 lei, cât şi a penalităţii, dobânzii de întârziere, şi a cheltuielilor de judecată - 27 676,40 lei.

Debitorul nu a achitat salariu nici angajatului Gordienco Ruslan, care a depus cerere de admitere şi validare a creanţelor, fiind inclus în tabelul definitiv de creanţe cu suma de 30 000,00 lei.

Ca urmare a recepţionării mărfii de la diferiţi agenţi economici, debitorul nici nu a achitat obligaţiile faţă de Bugetul Public Naţional, care la data depunerii cererii de admitere şi validare a creanţelor a constituit suma de 13 231,13 lei.

Suplimentar, debitorul a acumulat datorii către Bugetul de asigurări sociale de stat pentru neachitarea contribuţiilor de asigurări sociale, în sumă de 78 343,99 lei.

În concluzie constată că întreprinderea SRL ”Imobil Stil Construct” a fost fondată la data de 14 martie 2016, iar începând cu data de 26 martie 2016, aceasta a început să recepţioneze marfa de la 4 (patru) agenţi economici şi să nu achite contravaloarea acesteia.

Prin urmare, din ziua formării şi deschiderii întreprinderii, aceasta nu a avut intenţia de a achita datoriile acumulate, dar le-a majorat şi s-a eschivat de la achitarea acestora.

În această ordine de idei, în cazul în care debitorul SRL ”Imobil Stil Construct” era să depună cererea introductivă în termen de 30 de zile din momentul neachitării primei facturi fiscale, adică până la data de 26 aprilie 2016 (termen calculat din 26.03.2016, când debitorul a recepţionat marfă de la creditorul SRL ”Alionexagro” şi era obligat să o achite în aceeaşi zi) acesta nu era să acumuleze şi alte datorii considerabile şi anume faţă de SA ”Supraten” - 4 463,00 lei, SRL ”Angen-Plus” - 193 843,32 lei, SRL ”Alionexagro” - 309 175,00 lei, Calestru Ion - 62 676,40, Gordienco Ruslan - 30 000,00 lei.

Constată că debitorul nu a depus cerere introductivă până la data de 26 aprilie 2016, dar a continuat să acumuleze datorii considerabile, cererea introductivă fiind depusă de SRL ”Angen-Plus”.

Potrivit răspunsului nr. 565 din 12.07.2017, oferit de Biroul Naţional de Statistică, Direcţia generală pentru statistică a mun. Chişinău, debitorul SRL ”Imobil Stil Construct” a prezentat situaţiile financiare doar pentru anul 2016.

Conform Standardului naţional de contabilitate ”Prezentarea situaţiilor financiare”, aprobat prin Ordinul Ministerul Finanţelor nr. 1533 din 22.10.2013, anexa nr. 1, reglementează că:

6. Situaţiile financiare au drept scop prezentarea informaţiilor utile în luarea deciziilor economice pentru o gamă largă de utilizatori cum ar fi: proprietarii (acţionarii, asociaţii), creditorii, clienţii, salariaţii, autorităţile publice şi publicul. Pentru realizarea acestui scop situaţiile financiare oferă informaţii despre: active; capital propriu; datorii; venituri şi cheltuieli; fluxuri de numerar.

16. Situaţiile financiare se întocmesc în baza informaţiilor contabile după reflectarea rezultatelor inventarierii pentru confirmarea existenţei şi stării activelor şi pasivelor.

21. Bilanţul prezintă poziţia financiară a entităţii şi include informaţii aferente soldurilor existente la data raportării privind:

1) activele - resurse economice identificabile şi controlabile de către entitate ce provin din fapte economice trecute din a căror utilizare se aşteaptă obţinerea unor beneficii economice;

2) capitalul propriu - mărimea rămasă în activele entităţii după scăderea datoriilor;

La punctul 42 este stipulat expres că În rândurile 140 ”materiale”, 150 ”active biologice circulante”, 160 ”obiecte de mică valoare şi scurtă durată”, 170 ”producţia în curs de execuţie şi produse” şi 180 ”mărfuri” se înscrie valoarea contabilă a acestor stocuri.

La răspunsul prezentat de Direcţia generală pentru statistică a mun. Chişinău a fost anexat copia unicei situaţii financiare a SRL ”Imobil Stil Construct”, c/f 1016600008484 pentru anul 2016.

Potrivit Situaţiei financiare pentru anul 2016 a debitorului SRL ”Imobil Stil Construct”, acesta indică la rubrica 140 (Materiale) în valoare de 518 005 lei, la rubrica 160 (Obiecte de mică valoare și scurtă durată) în valoare de 12 213 lei şi la rubrica 170 (Producţia în curs de execuţie şi produse) în valoare de 47 371 lei.

Astfel, potrivit situaţiilor financiare, debitorul dispune de active circulante de 577 589 lei.

Prin notificarea din 22 noiembrie 2017, debitorul cât şi administratorul şi unicul fondator Popescu Rodica au fost înştiinţaţi despre obligativitatea de a preda în termen de 5 zile lucrătoare gestiunea întreprinderii cu toate bunurile şi documentele întreprinderii.

Însă până la momentul depunerii prezentei cereri constată cu certitudine că debitorul, cât şi membrul organelor de conducere Popescu Rodica, nu a predat bunurile întreprinderii şi până în ziua de azi ascunde activele debitorului, fapt ce se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) a Legii insolvabilităţii.

Susține administratorul insolvabilității că analizând starea de fapt la momentul de faţă, cât şi normele juridice anterior-menţionate, constată cu certitudine că starea de insolvabilitate a SRL ”Imobil Stil Construct” se datorează anume comportamentului şi gestionării defectuoase din partea administratorului Popescu Rodica, care a încălcat obligaţia legală de a gestiona societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient, nu a ţinut contabilitatea în modul prevăzut de lege, nu a dat dovadă de diligenţă şi loialitate şi cel mai important la survenirea indiciilor de insolvabilitate nu a depus cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate, motiv din care urmează a fi atraşi la răspundere subsidiară solidară.

Potrivit art. 391 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Articolul 401 alin. (1) Cod civil, cursul prescripţiei extinctive se întrerupe:

a) printr-un act voluntar de executare sau prin recunoaşterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acţiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripţia. Constituie acte de recunoaştere tacită executarea parţială a obligaţiei, achitarea, în tot sau în parte, a dobânzilor sau a penalităţilor, constituirea unei garanţii, solicitarea unui termen de plată, declararea compensării şi alte asemenea manifestări care să ateste în mod neîndoielnic existenţa dreptului celui împotriva căruia curge prescripţia;

b) prin înaintarea în modul stabilit a unei cereri de chemare în judecată, de arbitrare, a unei cereri de eliberare a ordonanţei judecătoreşti sau a unei alte cereri în organul jurisdicţional competent;

c) prin înaintarea în modul stabilit a unei cereri de admitere a creanţei în cadrul procesului de insolvabilitate, precum şi a cererii de intervenţie în cadrul procedurii de executare silită în curs pornite de alţi creditori;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) După întreruperea cursului prescripţiei extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea cursului prescripţiei extinctive nu se include în noul termen de prescripţie extinctivă.

Articolul 17 alin. (1) Cod de executare al Republicii Moldova, termenul de prescripţie pentru prezentarea documentului executoriu spre executare se întrerupe: a) prin intentarea procedurii de executare.

Ca urmare a enumerării normelor juridice, se deduce faptul că termenul general de prescripţie a fost întrerupt la data înaintării cererii de chemare în judecată, la data

transmiterii spre executare a documentului executoriu, precum şi la data înaintării cererii de admitere a creanţelor, de fiecare dată începând a curge un nou termen de prescripţie.

Suplimentar aduce la cunoştinţă practica Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova, şi anume următoarele decizii: 1) Decizia judecătorească din 31 mai 2017, dosarul nr.2ri-148/17, dosarul de insolvabilitate ”Aldigen” SRL; 2) Decizia judecătorească din 05 iulie 2017, dosarul nr.2ri-170/17, dosarul de insolvabilitate ”Taxi Revoluţie” SRL; 3) Decizia judecătorească din 25 octombrie 2017, dosarul nr.2ri-332/17, dosarul de insolvabilitate ”Luca EV” SRL; 4) Decizia judecătorească din 29 noiembrie 2017, dosarul nr.2ri-376/17, dosarul de insolvabilitate ”Volaris-Grup” SRL; 5) Decizia judecătorească din 21 martie 2018, dosarul nr.2ri-108/l, dosarul de insolvabilitate ”Tat-Gazgrup” SRL.

În deciziile judecătoreşti sus-enumerate, instanţa de recurs în repetate rânduri a menţionat că: *Colegiul relevă că instanţa de insolvabilitate eronat şi contrar normelor de drept şi circumstanţelor cauzei a dispus prin hotărârea din 14 decembrie 2017 respingerea, ca fiind neîntemeiată şi depusă cu încălcarea termenului prevăzut de art. 248 al Legii insolvabilităţii, a cererii depuse de administratorul insolvabilităţii SRL ”Tat-Gazgrup”, Sergiu Casian cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale SRL „Tat-Gazgrup” şi încasarea în mod solidar a sumei de 406 597,58 de lei de la administratorul statutar Iurie Nicov şi asociaţii Natalia Nicov, Adrian Vrancean şi Eugenia Ursii (f.d.82-87).*

Colegiul notează că instanţa de insolvabilitate a reţinut că creanţa creditorului SRL ”Gaznolia” a apărut în temeiul unei hotărâri judecătoreşti emise în anul 2006 şi s-a aflat în procedură de executare timp de 10 ani într-o stare latentă, fără întreprinderea anumitor măsuri concrete de către SRL ”Gaznolia” sau executorul judecătoresc întru recuperarea datoriei, iar creanţa Serviciului Fiscal de Stat de rangul III în sumă de 1661,96 de lei şi creanţa de rangul VI în sumă de 3329,46 de lei, la fel, ar fi prescrisă, deoarece debitorul şi-ar fi încetat activitatea în anul 2006 şi aceasta ar fi fost formată până în anul 2006, cu toate că ar fi indicată la situaţia anului 2016.

La acest capitol, Colegiul relevă că instanţa de insolvabilitate constatând aceste circumstanţe, a ignorat faptul că aceste creanţe deja au fost validate conform tabelului definitiv al creanţelor SRL ”Tat-Gazgrup” la situaţia din 23 ianuarie 2017, fiind aplicată semnătura judecătorului (f.d.56).

Or, conform art. 143 alin. (7) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, în urma verificării tabelului de creanţe definitiv şi a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanţei de insolvabilitate va valida creanţele incluse în tabel şi necontestate de creditori semnând în rubrica ”Validat” în dreptul fiecărei creanţe trecute în tabel de administrator/lichidator.

In cazul depunerii contestaţiilor, judecătorul va semna în rubrica ”Contestat” în dreptul creanţei contestate şi va consemna personal cu cifre în rubrica ”Creanţe cu titlu provizoriu” suma creanţei pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioada examinării contestaţiei. Judecătorul va menţiona în tabel şi persoana care a depus contestaţia. Menţiunile respective vorfi trecute pe cambii şi pe alte titluri de creanţe. Conform alineatului 8 al aceluiaşi articol, consemnarea judecătorului în tabelul definitiv

consolidat al creanţelor are efectul unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile pentru toate creanţele validate, conform valorii şi rangului lor, precum şi pentru debitor, administrator/lichidator şi pentru toţi creditorii chirografari şi creditorii garantaţi. După validarea creanţelor din tabelul definitiv, numai titularii creanţelor consemnate în tabel pot să participe la votul planului de restructurare sau la orice repartiţie de sume, în caz de faliment etc.

În atare circumstanţe, pornind de la faptul că a fost aplicată deja semnătura judecătorului la rubrica "validat" în tabelul definitiv al creanţelor şi anume în partea ce vizează creditorii SRL "Gaznolia" şi Serviciul Fiscal de Stat, nu mai poate fi invocată prescrierea creanţelor".

Potrivit art. 186^1 alin. (2) Codul de procedură civilă, excepţia de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluţionează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.

Suplimentar menţionează că deja este o practică stabilită şi confirmată de către instanţa de judecată.

Astfel, prin deciziile Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău nr. 2rci-241/19 (02-2re-l4696-05072019) din 22 octombrie 2019; nr. 2ri-234/19 (02-2re-14317-03072019) din 22 octombrie 2019; nr. 2ri-308/19 (2-18157797-02-2ri-28082019) din 05 noiembrie 2019; nr. 2ri-226/19 (02-2re-J4285-03072019) din 29 octombrie 2019; nr. 2ri-336/19 (2-19064666-02-2ri-l8092019) din 29 octombrie 2019; nr. 2ri-223/19 din 17 octombrie 2019; nr. 2ri-247/19 (2-18161672-02-2ri-18072019) din 03 decembrie 2019, instanţa de insolvabilitate unanim a decis atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere PRECUM ŞI A ALTOR PERSOANE care au dus întreprinderea la insolvabilitate.

Specifică că, organele de conducere a SRL "Imobil Stil Construct" nu puteau să nu cunoască faptul că în caz de neachitare a impozitelor, întreprinderea este prezumată a fi în insolvabilitate, situaţie reglementată şi la art. 72 alin. (7) al Legii privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007.

Prin urmare, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) - (3) din Legea citată, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil, iar în art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, legiuitorul a stabilit obligaţia debitorului de a înainta cerere introductivă în situaţia în care există un temei stabili la art. 10.

Incapacitatea de plată a unei întreprinderi este un criteriu primordial - obligatoriu pentru organele de conducere a companiei, în sensul înaintării unei cereri introductive în instanţa de insolvabilitate.

Aşadar, în principiu, competenţa generală la luarea deciziilor ce privesc societatea aparţine administratorului/fondatorului. Acesta din urmă va putea evident să încheie şi acte juridice în numele şi pe seama societăţii, indiferent de importanţa acestora: de

conservare, de administrare sau de dispoziţie. Atunci când, din cauza caracterului excepţional al anumitor acte, legiuitorul a înţeles să stabilească derogări de la această regulă, instituind formalităţi suplimentare, a făcut acest lucru în mod expres, stabilind obligaţia debitorului de a înainta cerere introductivă în cazul apariţiei incapacităţii de plată.

Conform art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2).

Iar conform alin. (4) al aceluiaşi articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Inacţiunea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii (nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14), spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248 din Legea insolvabilităţii, are specificul său şi anume: - inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate, or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă; - nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3) art. 14 din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, administratorul insolvabilității a identificat termenul limită de depunere a cererii introductive şi anume data de 21 octombrie 2012, precum şi obligaţiile, apărute după expirarea acestui termen.

La caz, administratorul insolvabilității a invocat prevederile acestui articol şi a concretizat aceste date, care însă sunt de o importanţă majoră în vederea stabilirii premiselor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 lit. h) din Legea insolvabilităţii.

Indică că a prezentat suficiente probe care dovedesc culpa intimaţilor şi anume: existenţa stării de insolvabilitate; lipsa masei debitoare; lipsa documentelor activităţii economice şi documentelor de evidenţă contabilă.

Precizează că, sarcina probei de a dovedi contrariul o are partea adversă, care n-a combătut cu nici o probă concludentă, pertinentă si utilă lipsa stării de insolvabilitate a debitorului, n-a probat ce acţiuni a întreprins pentru depăşirea stării de insolvabilitate, care au fost motivele de nedepunere a cererii introductive şi de ce n-a prezentat nici până la moment documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă ale debitorului. Specific că, la examinarea cererii privind atragerea la răspunderea subsidiară a debitorului, trebuia să se ţină cont şi de comportamentul pârâţilor, care prin prisma Legii insolvabilităţii au o serie de obligaţii, de la care s-au eschivat total.

Menţionează că pentru a stabili vina şi atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului urmează să fie întrunite

anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapt ilicit şi prejudiciu, iar fapta să fie săvârşită cu vinovăţie. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.

Se constată cu certitudine faptul că sunt întrunite cumulativ toate condiţiile tragerii la răspundere subsidiară, întrucât Popescu Rodica a comis fapte ilicite dintre cele enumerate de lege şi anume: - nedepunerea cererii introductive şi dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, există prejudiciu - creanţele neacoperite de masa debitoare, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu - elucidate mai sus, Popescu Rodica fiind culpabilă de ajungerea întreprinderii SRL ”Imobil Stil Construct” în stare de insolvabilitate.

Solicită administratorul insolvabilității Cuculescu Corneliu admiterea prezentei cereri; examinarea în lipsa sa a prezentei cereri; atragerea la răspundere subsidiară a lui Popescu Rodica Gheorghii, a.n. ***** IDNP ***** ultimul domiciliu declarat MD 6434, ***** cu dispunerea încasării a sumei de 726 177,01 lei.

La 24.01.2022, de la reprezentatul pârâtei Popescu Rodica, avocatul Popovici Oleg a parvenit referință la cererea de atragere la răspundere subsidiară.

În motivarea referinței, avocatul a invocat următoarele argumente.

Din prevederile art. 1 alin. (1), 9 alin. (2), lit. f), 15, 16 lit. b) și g), 19 și 1998 CC, rezultă un principiu care corespunde unor cerințe de etică și echitate socială, cât și unor cerințe ale securității juridice: principiul răspunderii juridice pentru fapte ilicite cauzatoare de prejudicii, esența căruia constă în aceea că orice faptă a unei persoane, care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela din a cărui culpă s-a cauzat, a-l repara integral.

Astfel, conform art. 1 alin. (1) Cod civil al RM, rezultă că legislația civilă este întemeiată pe recunoașterea egalității participanților la raporturile reglementate de ea, protecția vieții intime, private și de familie, recunoașterea inviolabilității proprietății, a libertății contractuale, protecția bunei-credințe, protecția consumatorului, recunoașterea inadmisibilității imixtiunii în afacerile private, necesității de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată (s.i.) și de apărare a lor de către organele de jurisdicție competente.

La fel, din prevederile art. 9 alin. (2), lit. f) Cod civil al RM rezultă că, drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Din prevederile art. 15 alin. (1) Cod civil al RM rezultă că, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar din prevederile art. 16 lit. g) Cod civil al RM rezultă că, una din metodele de apărare a drepturilor subiective civile este repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În acest sens, art. 19 alin. (1) Cod civil al RM prevede că, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel și art. 776 Cod civil al RM prevede că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Din prevederile art. 1998 alin. (1) Cod civil al RM rezultă că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, este incontestabil faptul că drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Din ansamblul prevederilor legale menționate, rezultă că pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții, și anume: a) Existența unui prejudiciu; b) Existența unei fapte ilicite; c) Existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; d) Existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul.

Din prevederile art. 247 din Legea insolvabilității rezultă: (1) în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, legiuitorul a inclus în categoria ”membrilor organelor de conducere” ale debitorului insolvabil persoane cu răspundere patrimonială diferită și cu capacitate diferită de a influența activitatea insolvabilului.

Răspunderea juridică civilă a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil reglementată de art. 247, 248 din LI are o natură delictuală, antrenându-se pentru faptele expres prevăzute de lege (art. 248 alin. (1), lit. a)-i) + art. 27 alin. (4) din Legea insolvabilității) și își are fundamentul juridic în prevederile art. 184 alin. (2) CC din care rezultă că membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligațiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligațiile membrului, cu excepțiile stabilite de lege (s.i.) sau de actul de constituire.

Prin urmare, în Legea insolvabilității se reglementează excepțiile de la regula de drept comun conform căreia membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligațiile persoanei juridice.

Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor condiții generale menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

Ca principiu de bază, aceste condiții generale trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lângă aceste condiții generale ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite condiții speciale, prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Din prevederile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității rezultă: dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte (s.i.) din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;

e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conf. ...art. 14;

i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă acestea au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta însă este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma ”precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor

de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Astfel, din prevederile art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Din înscrisurile anexate la dosar, rezultă că Popescu Rodica a fost administrator și unic asociat al SRL ”Imobil Stil Construct” la data intentării procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, Popescu Rodica prin raportare la prevederile art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, deținea statut de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate, reieșind din faptul că a deținut funcția de administrator SRL ”Imobil Stil Construct”.

Legiuitorul nu a inclus în lista membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil asociații unei societăți comerciale. În această categorie se includ doar debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier) (s.i.), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate să o facă. Deci, dacă legiuitorul nu a inclus asociații unei societăți comerciale în lista membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este inadmisibilă interpretarea extensivă a acestei prevederi legale și de a include asociații unei societăți comerciale în lista respectivă.

Prin urmare, în privința calității dnei Popescu Rodica de asociat unic al SRL ”Imobil Stil Construct” instanța de judecată va examina cauza, reieșind din faptul că în conformitate cu art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității și orice alte persoane care au cauzat insolvabilitatea prin una dintre acțiunile prevăzute la art. 248 alin. (1), lit. a)-i) pot fi atrase la răspundere subsidiară.

Premisa generală de deținere a statutului de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate prin sine însăși nu este suficientă pentru a atrage la răspundere civilă delictuală subsidiară un membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, fiind necesar să fie întrunite condițiile generale de angajare a răspunderii civile delictuale (fapta ilicită, prejudiciu, raport de cauzalitate și vinovăție), și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinită cel puțin una din condițiile speciale de angajare a răspunderii civile delictuale, prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

La examinarea chestiunii privind atragerea la răspundere subsidiară trebuie de ținut cont de prevederile art. 1998 alin. (2) Cod civil, din care rezultă că prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege și de prevederile art. 1998 alin. (3) Cod civil, din care rezultă că o altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Conform art. 118 alin. (1) CPC - fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din cuprinsul cererii de chemare în judecată rezultă că administratorul SRL ”Imobil Stil Construct” a invocat ca temei de atragere la răspundere subsidiară a pârâtei prevederile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității coroborat cu prevederile art. 27 (4) din aceeași lege, art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. i) din Legea insolvabilității coroborat cu prevederile art. 27 alin. (3) și (4) din aceeași lege care rezultă implicit din conținutul cererii de chemare în judecată, reclamantul menționând că administratorul și fondatorul unic Popescu Rodica nu i-a transmis documentele de evidență contabilă și care se referă la comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului, acesta faptă - neexecutării ordinului administratorului de transmitere a actelor contabile și a bunurilor întreprinderii insolvabile, nu poate genera nici un raport juridic civil de răspundere delictuală a persoanei obligate în acest sens.

Pentru aceasta este necesar să fie întrunite condițiile generale ale răspunderii civile delictuale, or, administratorul insolvabilității chiar și în situația neconstatată la caz, când Popescu Rodica ar fi recepționat ordinul corespunzător, urma să probeze legătura cauzală dintre mărimea sumei pretinse spre încasare și inacțiunile de transmitere a actelor contabile și bunurilor întreprinderii, deja după intentarea procesului de insolvabilitate.

Deci, în cazul art. 248, alin. (1), lit. i) coroborat cu prevederile art. 27 alin. (3) și (4) din aceeași lege, are specificul său și anume: inacțiunile prevăzute la acest articol - 27 alin. (3) din lege nu duc la apariția stării de insolvabilitate, această stare fiind deja constatată prin hotărârea instanței de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1), lit. a) din Legea insolvabilității privind folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, este necesar de menționat că în lipsa probei de folosire și de însușire sau folosire în scop de cupiditate a bunurilor concrete sau creditelor concrete, instanța de insolvabilitate este în imposibilitate de a constata existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară.

Astfel, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, reclamantul nu a probat existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1), lit. b) din Legea insolvabilității privind desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului - reclamantul nu a argumentat și nici nu a menționat cum anume pârâtul a comis acest delict, iar la dosar lipsesc în acest sens careva probe din care ar rezulta comiterea de către pârâtă a faptelor prevăzute de art. 248 alin. (1), lit. b) din Legea insolvabilității, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC.

Referitor la datoria față de SA ”Supraten” - în sumă de 4 463 lei, această datorie se referă la instrumentele și mecanismele folosite la obiectul (construcția) din str. N. Dimo, 13A, mun. Chișinău, respectiv această sumă nu a fost însușită de Popescu Rodica.

Referitor la datoria față de SRL ”Angen Plus” - a se vedea facturile - punctul de descărcare a fost obiectul (construcția) din str. N. Dimo, 13A, mun. Chișinău privitor la

care SRL ”Imobil Stil Construct” a avut parteneriat economic (societate civilă) cu SRL ”Immobiliare Corporation” privind edificarea construcțiilor.

Referitor la datoria față de SRL ”Alionexagro” - a se vedea facturile - punctul de descărcare a materialelor este obiectul (construcția) din str. N. Dimo, 13A, mun. Chișinău privitor la care SRL ”Imobil Stil Construct” a avut parteneriat economic (societate civilă) cu SRL ”Immobiliare Corporation” privind edificarea construcțiilor.

De asemenea, reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1), lit. b) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate.

Prin urmare, cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1), lit. b) din Legea insolvabilității, la caz, nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale față de pârâtă.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1), lit. f) din Legea insolvabilității privind dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, administratorul insolvabilității nu a argumentat și nici nu a menționat în ce anume consta activitatea debitorului care îl ducea în mod vădit la incapacitate de plată.

În lipsa unor probe pertinente, instanța de judecată constată că reclamantul nu a probat sub nici o formă existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară în privința pârâtului, toate afirmațiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens având un caracter pur declarativ.

Reieșind din cele expuse mai sus, ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este nefondată, are un caracter declarativ și urmează să fie respinsă deoarece din conținutul art. 248 alin. (1), (4) și (5) al Legii insolvabilității reiese că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorului.

Or, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situațiile.

Corespunzător, urmează a fi oglindită legătura de cauzalitate între acțiunile membrilor organelor de conducere, ori a altor persoane și starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora și nu altor circumstanțe, precum și vinovăția membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate.

Raportul de cauzalitate este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată și în art. 1398 alin. (2) Cod civil (redacția veche), care prevede că, prejudiciul cauzat prin fapte ilicite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Astfel, conchide că pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condițiile cum ar fi: fapta

prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părți a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă și pasiv, vinovăția - sub forma intenției sau culpei și toate acestea în cumul au creat starea de insolvență a debitorului.

Pornind de la data depunerii cererii în judecată și faptul că reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate, mai mult, la caz, nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale față de pârâtă, ca urmare, Popescu Rodica solicită respingerea cererii de atragere la răspundere subsidiară ca fiind neîntemeiată.

La 06.06.2025, lichidatorul SRL ”Imobil Stil Construct”, Cuculescu Corneliu a înaintat cerere privind atragerea în proces în calitate de copârât a lui Cadîn Vitalie.

Prin încheierea din 11.06.2025, Cadîn Vitalie a fost atras în proces în calitate de copârât.

Reprezentantul lichidatorului SRL ”Imobil Stil Construct”, Cuculescu Corneliu – avocatul Palma Serghei în ședința de judecată a susținut integral cererea de potivelke de fapt și de drept invocate și a solicitat admiterea ei.

Reprezentantul pârâtei Popescu Rodica, avocatul Popovici Oleg în ședință a susținut integral argumentele invocate atât în referință, cât și în explicațiile scrise. Suplimentar a indicat că cauza penală în privința clientului său a fost clasată, iar în privința lui Cadîn Vitalie continuă.

Pârâta Popescu Rodica în ședință a susținut integral argumentele invocate de avocat în referință și a solicitat respingerea acțiunii în partea sa ca fiind neîntemeiată.

Pârâtul Cadîn Vitalie în ședință nu s-a prezentat, fiind legal citat la toate adresele cunoscute, înștiințări restituite cu mențiunea ”nereclamat” și ”plecat”, totodată fiind citat și public.

În temeiul art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părților legal citate.

Audiind opinia participanților la proces prezenți în ședință și studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea lichidatorului Cuculescu Corneliu privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Imobil Stil Construct” în persoana pârâților Popescu Rodica și Cadîn Vitalie este parțial întemeiată şi pasibilă de a fi admisă în această parte, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 - 240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigenţe privind studierea minuţioasă a situaţiei de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

Conform art. 26 alin. (1) – (4) Cod procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupunând organizarea procesului astfel încât părțile să aibă

posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, precum și instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislația insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

În context, instanța remarcă că, cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, aplicabile prin prisma art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În speță, instanța a constatat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05.10.2017, s-a admis cererea introductivă a creditorului SRL ”Angen-Plus”, s-a constatat insolvabilitatea SRL ”Imobil Stil Construct” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de debitor, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității Cuculescu Corneliu (f.d. 17, vol. I).

Din conținutul tabelelor definitive al creanțelor față de patrimoniul SRL ”Imobil Stil Construct” se constată că au fost validați creditori cu creanțe chirografare de rangul II, III, V și VI în mărime totală de 726 177,01 lei (f.d. 94-98, vol. I).

La 05.10.2020, administratorul insolvabilității SRL ”Imobil Stil Construct”, Cuculescu Corneliu a înaintat cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a

membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtei Popescu Rodica (f.d. 1-7, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 aprilie 2023, s-a dispus trecerea la procedura de faliment a SRL ”Imobil Stil Construct”, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1016600008484, cu sediul: MD-2012, str. Mitropolit Gavriil Banulescu-Bodoni, 45, ap. (of.) 319A, mun. Chișinău, R. Moldova, în vederea lichidării patrimoniului şi distribuirii produsului rezultat și s-a investit în funcția de lichidator al SRL ”Imobil Stil Construct” – Cuculescu Corneliu, deținătorul autorizației nr. 27 din 14.01.2015, cu atribuțiile prevăzute de art. 66 din Legea insolvabilității, inclusiv valorificarea și lichidarea masei debitoare.

La 06.06.2025, lichidatorul SRL ”Imobil Stil Construct”, Cuculescu Corneliu a înaintat cerere privind atragerea în proces în calitate de copârât a lui Cadîn Vitalie (f.d. 70, vol. II).

Prin încheierea din 11.06.2025, Cadîn Vitalie a fost atras în proces în calitate de copârât (f.d. 74, vol. II).

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, la judecarea cauzelor ce ţin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilităţii, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilităţii, reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, **fondatorul (asociatul)**, deși nu este expres menționat la art. 247, va purta răspundere subsidiară solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Conform informației despre contribuabil a organului fiscal, a hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate, a deciziei privind înregistrarea modificărilor, precum și a informației de pe portalul webinfo.cis.gov.md, fondator, administrator și contabil al SRL ”Imobil Stil Construct” din 14.03.2016 și până la intentarea procesului de insolvabilitate este Popescu Rodica (f.d. 15-19 și 28, vol. I).

Astfel, deținerea de către Popescu Rodica a calității de asociat, administrator și contabil în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului, se asimilează persoanelor pasibile tragerii la răspundere subsidiară.

În același timp, deși Cadîn Vitalie nu a deținut nici o calitate în cadrul SRL ”Imobil Stil Construct”, acesta a fost atras în proces în calitate de copârât, fiindu-i imputată calitatea de *orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea,* stipulată expres la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Or, în cererea de atragere în calitate de copârât a lui Cadîn Vitalie, lichidatorul a invocat că, din actele prezentate de Popescu Rodica, se atestă nemijlocita implicare în activitatea debitorului a lui Cadîn Vitalie.

Deoarece cererile de tragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

După cum rezultă din cerere, lichidatorul invocă mai multe temeiuri de apariție a premiselor de antrenare a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului și anume: lit. c) și h) alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității, adică majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil **să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea** prin una dintre acţiunile enumerate supra.

Din această prevedere legală rezultă că tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca administratorul insolvabilităţii/lichidatorului să probeze, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar instanţa să constate acţiunile pârâților enumerate la lit. a) - i) care ar fi dus la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acţiuni anume lor.

Instanța de insolvabilitate remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

La fel, instanţa ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin.(1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la

insolvenţa debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

Prin urmare, având în vedere că lichidatorul a invocat mai multe temeiuri de drept, instanța v-a aprecia în parte fiecare temei invocat de lichidator prin prisma probatoriului administrat.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1), lit. c) a Legii insolvabilităţii – majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului.

Instanța constată că, la acest temei, lichidatorul a invocat că potrivit situaţiei financiare pentru anul 2016 a debitorului SRL ”Imobil Stil Construct”, acesta indică la rubrica 140 (Materiale) în valoare de 518 005 lei, la rubrica 160 (Obiecte de mică valoare și scurtă durată) în valoare de 12 213 lei şi la rubrica 170 (Producţia în curs de execuţie şi produse) în valoare de 47 371 lei. Astfel, potrivit situaţiilor financiare, debitorul dispune de active circulante de 577 589 lei.

Prin notificarea din 22 noiembrie 2017, debitorul cât şi administratorul şi unicul fondator Popescu Rodica, au fost înştiinţaţi despre obligativitatea de a preda în termen de 5 zile lucrătoare gestiunea întreprinderii cu toate bunurile şi documentele întreprinderii.

Însă până la momentul depunerii prezentei cereri constată cu certitudine că debitorul, cât şi membrul organelor de conducere Popescu Rodica, nu a predat bunurile întreprinderii şi până în ziua de azi ascunde activele debitorului, fapt ce se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) a Legii insolvabilităţii.

Analizând aceste argumente, instanța constată că netransmiterea actelor și a activelor declarate pentru anul 2016 de către Popescu Rodica, somată în acest sens la 26.11.2017 (f.d. 103, vol. I), nu echivalează în mod automat cu majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului.

Mai mult ca atât, din însuși înscrisurile administrate la materialele cauzei de către lichidator și anume a facturilor fiscale, rezultă că toate bunurile și mărfurile recepționate de către SRL ”Imobil Stil Construct” de la diferiți agenți economici, au fost livrate la adresa de la șantierul din str. Dimo, 13, mun. Chișinău (f.d. 66-67, vol. I).

Tot în cadrul ședinței a comunicat și că toate acele bunuri și mărfuri recepționate de SRL ”Imobil Stil Construct” și indicate de lichidator, au fost transmise către Immobiliare Corporative în temeiul contractului de societate civilă, însă facturi fiscale nu au fost întocmite, deoarece organul fiscal nu a eliberat blancuri.

În același timp, deși netransmiterea actelor și a bunurilor la solicitarea lichidatorului după intentarea procesului de insolvabilitate, nu conduc în sine la apariția acestei stări de insolvabilitate, urmează de apreciat dacă persoana de la care au fost solicitate le deținea.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată, Popescu Rodica a explicat instanței că dânsa activa ca contabil în cadrul altei entități economice deținute de către Cadîn Vitalie (Immobiliare Corporative), iar la rugămintea acestuia, deoarece avea mai multe firme cu datorii, a acceptat să fondeze SRL ”Imobil Stil Construct” și să figureze formal ca conducător pentru câteva luni, până acesta își va rezolva problemele. Susține că în cadrul SRL ”Imobil Stil Construct” a activat în perioada martie – decembrie 2016, ulterior a

abandonat totul și a plecat de la oficiu, deoarece nu i se achita salariul și avea nevoie să-și întrețină copilul minor.

Deci, la situația somării de către lichidator la 26.11.2017, dânsa nu mai avea nici o tangență cu SRL ”Imobil Stil Construct” și nici nu deținea careva acte de constituire sau ale activității economice.

A mai susținut că toate ordinele veneau de la Cadîn Vitalie, dânsa doar executa ceea ce i se solicita și semna facturile sau cele două contracte de investiții.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) a Legii insolvabilităţii – nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 ale Legii insolvabilității.

Instanţa de insolvabilitate remarcă faptul că, prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, se înțelege nedepunerea cererii introductive în situația în care există temeiul general sau special de intentare a unui proces de insolvabilitate.

Potrivit art. 10 a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 14 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art.10. (2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care:

a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor.

(3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) şi la art.10 alin.(2).

(4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sânt trase la răspundere contravenţională în conformitate cu legea.

Prevederile legale supra citate, indică la obligația administratorului de a depune cerere introductivă în termen de 30 de zile de la apariția indicilor de insolvabilitate. Respectiv, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de

conducere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității, urmează a fi stabilită cu certitudine data survenirii incapacității de plată.

La caz, după cum s-a constatat în cadrul ședinței de judecată, deși Popescu Rodica deținea calitatea de administrator al SRL ”Imobil Stil Construct”, și, respectiv, avea și dreptul, cât și obligația de a înainta cererea introductivă, dânsa efectiv nu administra debitorul, această prerogativă fiind exercitată integral de către Cadîn Vitalie.

Astfel, potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate Losețchi Petru din 13.12.2017:

De activitatea întreprinderii SRL ”Imobil Stil Construct” se ocupa Cadîn Vitalie, dar administrator era o persoană pe nume Popescu Rodica....

Am cerut explicații de la Cadîn Vitalie, însă acesta spunea că are probleme financiare și din această cauză nu poate iniția lucrările pe str. V. Lupu, 48. Ce funcție deținea în cadrul întreprinderii Cadîn Vitalie eu nu cunosc, însă acesta gestiona cu activitatea ei.

Cerând explicații de la Cadîn Vitalie, acesta mă amână și îmi spune că totul va fi, dar eu văd că pe str. V. Lupu, 48 așa și se află doar o groapă.

Cadîn Vitalie m-a dus în eroare și pe mine, solicitând și bani pentru apartamente și nu le-a făcut și nu a început nici o construcție, a solicitat și împrumut pentru a începe lucrările și la fel nu ale-a început și m-a înșelat cu faptul că dacă Anatolie îi dă beton la fel v-a începe lucrările și la fel nu le-a început, înșelându-l și pe Anatolie și pe mine.

La moment, cet. Cadîn Vitalie nu a restituit împrumutul de 26 640 euro și nici suma de 40 000 euro p care i-am dat pentru construcția apartamentelor și locurilor de parcare...(f.d. 24-26, vol. II).

Declarații similare a făcut și Losețchi Doinița-Elena, fiind audiată la 07.12.2017 și 09.01.2018 (f.d. 42-45, vol. II).

Cele declarate de Popescu Rodica în cadrul ședinței sunt confirmate integral și prin procesul-verbal de audiere a învinuitului (Popescu Rodica) din 14.02.2018 (f.d. 30-32, vol. II).

La fel, potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate Rașcu Anatolie din 12.05.2022, acesta a comunicat că:

Concretizez că preventiv am purtat discuții cu Cadîn Vitalie, care mi-a fost prezentat de către Losețchi Petru. Cadîn Vitalie s-a prezentat ca administratorul SRL ”Imobil Stil Construct” care construiește blocuri locative, inclusiv și cel de pe styr. V. Lupu, 48, unde soții Losețchi au făcut investiții pentru construcții. De asemenea, Cadîn Vitalie zicea că se cunoaște cu mulți politicieni, că este un antreprenor credibil. Cadîn Vitalie a purtat discuții cu mine, m-a asigurat că v-a achita pentru beton, astfel că eu am recepționat beton armat de la Braus Com, iar beneficiarul final era Cadîn Vitalie...

În calitatea mea de administrator Tehnodar Angro, am semnat actele de contabilitate, facturile fiscale, iar din numele administratorului SRL ”Imobil Stil Construct” a acționat Popescu Rodica, de facto toate discuțiile și înțelegerile au fost purtate cu Cadîn Vitalie. În continuare, au am transmis datele de contact ale lui Cadîn Vitalie șoferilor, care urmau să i-a legătura cu Cadîn și ultimul trebuia să recepționeze betonul. Concretizez că șoferii ulterior au comunicat că au transportat betonul pe str.

Dimo, 13A, mun. Chişinău şi la o casă particulară din or. Durleşti la indicaţia lui Cadîn Vitalie, deşi din discuţiile purtate cu ultimul, acesta trebuia să toarne fundamentul blocului de pe str. Vasile Lupu, 48, mun. Chişinău, unde soţii Loseţchi au făcut investiţie pentru construcţie. Nu cunosc cine era administratorul, fondatorul persoanelor juridice care executau lucrări la adresele unde a fost livrat betonul, Cadîn Vitalie zicea că-i aparţin lui" (f.d. 33-34, vol. II).

Astfel, din suportul probatoriu descris supra, rezultă cu certitudine că Cadîn Vitalie gestiona integral cu activitatea SRL "Imobil Stil Construct".

Aceste acțiuni ale lui Cadîn Vitalie nu pot fi calificate în alt mod decât ca gestionare intenționat incompetentă a afacerii, care a prejudiciat în mod considerabil atât întreprinderea, cât și interesele creditorilor societății și împreună cu altele a dus la insolvabilitatea absolută a debitorului.

La caz, este important de a menționa că se constată răspunderea subsidiară nu pentru că pasivul nu poate fi acoperit, ci pentru că prin acțiunile culpabile și intenționate, Cadîn Vitalie a cauzat starea de insolvabilitate prin săvârșirea unor fapte expres și limitativ enumerate la art. 248 alin. (1) și a căror consecințe s-au materializat prin crearea, menținerea și aprofundarea stării de insolvabilitate. Astfel, se constată că, la caz sunt întrunite cumulativ condițiile pentru atragerea la răspunderea juridico-civilă.

În contextul celor expuse mai sus, se constată că Cadîn Vitalie, prin acţiunile/ inacţiunile sale, materializate în mare parte prin nerespectarea prevederilor legale în detrimentul creditorilor, realizând o gestiune defectuoasă a societăţii, a sporit şi contribuit la survenirea prejudiciilor cauzate ultimei.

Instanţa de insolvabilitate ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvabilitatea debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

La caz, instanța de insolvabilitate relevă că, la materialele cauzei au fost prezentate suficiente probe care să confirme că Cadîn Vitalie prin acțiunile/inacțiunile sale, a cauzat insolvabilitatea SRL "Imobil Stil Construct".

Careva probe ce ar demonstra contrariul celor invocate, de către pârâtul Cadîn Vitalie nu au fost prezentate, deși acesta a fost legal citat, însă nu s-au prezentat în ședință și nici nu a expediat referință sau alte înscrisuri care să combată afirmațiile lichidatorului.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL "Imobil Stil Construct" este parțial întemeiată, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a o admite în această parte.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. f) și art. 248 al Legii insolvabilității, conducându-se de prevederile art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea lichidatorului Cuculescu Corneliu privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Imobil Stil Construct”.

Se trage la răspundere subsidiară Cadîn Vitalie.

Se încasează din contul lui Cadîn Vitalie în beneficiul SRL ”Imobil Stil Construct” în procedura falimentului suma de 726 177,01 (șapte sute douăzeci și șase mii una sută șaptezeci și șapte,01) lei.

În rest, cererea lichidatorului Cuculescu Corneliu privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Cadîn Vitalie în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 21 785,31 (douăzeci și una mii șapte sute optzeci și cinci,31) lei.

Hotărârea este executorie din momentul pronunţării, însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul Guțan Vitalie